

Οι Αυστραλοί χαρακτηρίζουν σαν ανόητη εποχή (silly season) την περίοδο των εορτών και ίσως γι' αυτό ακούμε απίστευτες ανοησίες από πρωτοκλασάτα στελέχη τής κυβέρνησης και πρώην Λίμπεραλ υπουργούς που σε κάνουν ν' ανατριχιάζεις επειδή αυτοί οι ερασιτέχνες και ανιστόρητοι έχουν αναλάβει να καθορίσουν το εγγύς-τουλάχιστον- μέλλον μας.

Θ' αρχίσω με τον ανεκδιήγγο υπουργό Οικονομικών, Ματίας Κόρμαν, που όποτε ανοίγει το στοματάκι του μου θυμίζει, βρε παιδί μου, την Αγκελα Μέρκελ και προχθές πάλι δεν μπόρεσε ν' αποφύγει τις ανοησίες του. Προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα τού διαβόητου Προϋπολογισμού, που παραμένει στα αζήτητα τής Γερουσίας, ο Γερουσιαστής Κόρμαν, είπε πως ο Προϋπολογισμός δεν είναι άδικος, αδικία είναι να χρηματοδοτήσουν οι επόμενες γενιές το σημερινό βιοτικό επίπεδο με μεγαλύτερους φόρους και βαθιές περικοπές αν δεν μειωθούν το εθνικό χρέος και το έλλειμμα.

«Ο Μπιλ Σόρτεν θέλει τα παιδιά και εγγόνια μας να πληρώσουν το σημερινό βιοτικό επίπεδο και με μικρότερες μελλοντικές ευκαιρίες. Νομίζουμε ότι αυτό είναι αδικία. Κανένας γονιός δεν πρέπει να χρεώνει όλη του τη ζωή το λογαριασμό για την μπακαλική του κάθε βδομάδα σε πιστωτική κάρτα με την απαίτηση να την εξοφλήσουν τα παιδιά του όταν πεθάνει. Δικαιосύννη είναι κάθε γενιά να είναι υπεύθυνη για τις καθημερινές δαπάνες και κάνει ό,τι είναι δυνατόν για ν' αφήσει το έθνος ισχυρότερο από ό,τι το παρέλαβε.»

Είδατε οικονομικές γνώσεις ο κ. Κόρμαν; Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ερασιτέχνης οικονομολόγος, όπως όλοι οι νεοφιλελεύθεροι, είναι και ανιστόρητος, τελείως απροετοίμαστος για το υψηλό αξίωμα που κατέχει, αλλά ας εξετάσουμε τη λογική των επιχειρημάτων του.

Το κράτος δεν είναι καθόλου διαφορετικό από μια μεγάλη οικογένεια, με τους ηλικιωμένους παππούδες και γιαγιάδες, με παιδιά που άλλα είναι πλούσια και άλλα φτωχά και εγγόνια που προσπαθούν να φτιάξουν το μέλλον τους στηριζόμενα σ' ένα μεγάλο βαθμό από την οικονομική κληρονομιά. Μια οικογένεια με μέτριο εισόδημα, φίλοι

ΜΑΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΟΙ

Πότε, επιτέλους, θα σοβαρευτεί η ομοσπονδιακή κυβέρνηση;

μου, δεν μπορεί να σπαταλά το 40% τού εισοδήματός της σε ακριβά δώρα για τους πλούσιους φίλους της χωρίς να πεινάσουν τα παιδιά της και χωρίς να «φάει» την κληρονομιά των εγγονιών της. Είναι αναπόφευκτο για την οικογένεια, είναι αναπόφευκτο και για το κράτος.

Όταν ξοδεύεις τεράστια ποσά σε δώρα για τους φίλους σου, θ' αναγκαστείς να δανειστείς για να πληρώσεις τις καθημερινές δαπάνες σου και να πουλήσεις περιουσιακά στοιχεία για να μην χρεοκοπήσεις. Ακριβώς αυτά που κάνουν οι πολιτικοί στην Αυστραλία και αγνοεί ο ανιστόρητος Κόρμαν.

Ο οποίος θα έπρεπε να γνωρίζει σαν υπουργός Οικονομικών είναι πως, σύμφωνα με το Κοινοβουλευτικό Γραφείο Προϋπολογισμού, η Λίμπεραλ κυβέρνηση Χάουαρντ δαπάνησε \$25 δις σε μείωση φόρων και φοροαπαλλαγές και \$50 δις σε επιδόματα, όπως η πρώτη κυβέρνηση Rudd συνέχισε να ευεργετεί αυτούς με υψηλά εισοδήματα, μειώνοντας το κρατικό εισόδημα. Η κυβέρνηση Χάουαρντ άνοιξε με μεγάλο κόστος στον Προϋπολογισμό ένα παράθυρο στο συμερνανιουέσιον για φοροαπαλλαγές από τους μεγαλοεισοδηματίες και έβγαλε στο σφυρί χρυσόφορες δημόσιες εταιρείες μειώνοντας περισσότερο το κρατικό εισόδημα. Και

ύστερα σου λέει ο Κόρμαν ότι θα φταίμε εμείς, αν τα εγγόνια μας θα πληρώνουν το χρέος μας και δεν θα έχουν τις δικές μας ευκαιρίες.

Μα, βρε αθεόφοβοι, αφού μόνο τα τελευταία δέκα χρόνια μειώσατε κατά \$100 δις το κρατικό εισόδημα, τί περιμένατε να συμβεί; Να δένουμε τα σκυλιά με τα λουκάνικα; Γι' αυτό λέω ότι είστε ερασιτέχνες οικονομολόγοι και αντί ν' αυξήσετε το κρατικό εισόδημα, παίρνετε το ψωμί από το στόμα των ασθενών και των φοιτητών.

But there's more! που λένε στην τηλεόραση, γιατί ο Κόρμαν και ο Χόκεϊ και ο Αμποι θα έπρεπε να γνωρίζουν πως το ποσοστό φορολογίας επιχειρήσεων τα τελευταία 50 χρόνια μειώθηκε από το 49% στο 30%, περίπου 40%, αλλά θέλουν να το μειώσουν περισσότερο για να ικανοποιήσουν τους μεγαλοτραπεζίτες, τους μεγαλοβιομήχανους, τους μεγαλέμπορους και μετά θα μάς λένε πως φταίνε οι άπληστοι συνταξιούχοι και ανάπηροι. Τέτοιο θράσος!

Υπενθυμίζω, φίλοι μου, ότι η μεγάλη ανάπτυξη στην Αυστραλία έγινε με υψηλή φορολογία και ασφαλώς θα θυμάστε την χρυσή μεταπολεμική εποχή, ενώ με τους χαμηλούς φόρους τί βλέπουμε σήμερα; Βιομηχανίες να εγκαταλείπουν μαζικά τη χώρα μας, το εθνικό

χρέος στα ύψη και το μέλλον αβέβαιο. Οι επιχειρηματίες πριν 50 χρόνια πλήρωναν αδιαμαρτύρητα τους μεγάλους φόρους επειδή έκαναν μεγάλα κέρδη και η Αυστραλία ευημερούσε χωρίς καν την εκμετάλλευση τού εθνικού της πλούτου. Σήμερα οι μεγάλες επιχειρήσεις πληρώνουν όσους φόρους θέλουν και αν θέλουν, επειδή οι πολιτικοί μας δεν έχουν το τσαγανό να συγκρουστούν με το οικονομικό κατεστημένο.

Πριν μερικές βδομάδες, ο Θησαυροφύλακας Τζο Χόκι, είχε υποσχεθεί ότι θα πατάξει την φοροδιαφυγή από τις πολυεθνικές που λειτουργούν στη χώρα μας, αλλά πριν μερικές μέρες είπε ότι «δεν συμφέρει» να διωχτούν οι φοροφυγάδες και τούς έκανε ένα δωράκι \$600 εκατομμυρίων, ενώ με τον άδικο και απεχθέστατο Προϋπολογισμό του καταδιώκει ανηλεώς τους φτωχούς.

Όμως δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με ερασιτέχνες και ανιστόρητους οικονομολόγους στην κυβέρνηση Αμποι, έχουμε και τον υπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών, Τζέισον Μόρισον, για τον οποίο έθεσα το ερώτημα σ' αυτή τη στήλη όταν εγκατέλειψε το υπουργείο Μετανάστευσης: ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ ΤΩΡΑ Ο ΜΟΡΙΣΟΝ; Την απάντηση θα σάς δώσω στην αυριανή έκδοση τού «Κόσμου τής Τρίτης Ηλικίας».

Θα ζητήσουν συγνώμη;

Για «ανήθικη και παράλογη πολιτική πράξη που συντελείται με την εν ψυχρώ προσπάθεια του κ. Γιώργου Παπανδρέου να διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και λίγες ημέρες πριν από τις εκλογές να ιδρύσει το δικό του προσωπικό και ιδιόκτητο κόμμα», κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ τον πρώην πρωθυπουργό με ανακοίνωση που εξέδωσε.

Διερωτώμαι, λοιπόν, αν θα ζητήσουν συγνώμη από την συνεργατίδα μας, Δέσποινα Μπακά, οι ντόπιοι Πασόκιοι που τής έκαναν τον βίο αβίωτο όταν άρχισε ν' ασκεί σκληρή κριτική στον Γιωργάκη. Εμένα μού τηλεφώνουσαν ακόμη και σε ραδιοφωνική εκπομπή τότε για να τη βρίσουν χυδαία και για να την... απολύσω, λες και είμαι ο Γεωργαλάς(!), ή τζάμπα τουρίστας του ΣΑΕ, επειδή με την εξουσιαστική μανία τους δεν μπορούν να καταλάβουν ότι σ' αυτή την εφημερίδα η ελευθερία τής γνώμης είναι ιερή παράδοση.

Το ερώτημα που γεννάται τώρα είναι από πού θα πάρει

ψήφους το κόμμα τού Γιωργάκη; Αν τις πάρει από το Πασόκ δεν αποκλείεται να το διαλύσει, ή μάλλον να διαλυθούν και τα δύο, αφού τί είναι ο κάβουρας και τί είναι το ζουμί του. Αν όμως ο Γιωργάκης πάρει αρκετές ψήφους από το ΣΥΡΙΖΑ, θα βοηθήσει να βγει πρώτο κόμμα η Νέα Δημοκρατία και αυτό μου δημιουργεί άλλο ερώτημα για τους πραγματικούς στόχους τού... Κινήματος.

Παλαιστίνη

Η Αυστραλία και οι ΗΠΑ ήταν δύο από τις πέντε χώρες που ψήφισαν στο Συμβούλιο Ασφαλείας τού ΟΗΕ εναντίον Παλαιστινιακού ψηφίσματος για την απόσυρση τού Ισραήλ από Παλαιστινιακά εδάφη μέχρι το 2017, ενώ οκτώ χώρες ψήφισαν υπέρ. Αλλά και αν το Παλαιστινιακό ψήφισμα είχε τις εννέα απαιτούμενες ψήφους, πάλι θα το απέρριπταν με την αρνησικυρία τους οι ΗΠΑ. Δεν έχω καμία αντίρρηση να είναι οι μεγάλες δυνάμεις μόνιμα μέλη τού Σ.Α., όμως το δικαίωμα αρνησικυρίας (βέτο) που έχουν και το χρησιμοποιούν για να προστα-

τεύσουν τα συμφέροντά τους και των φίλων τους δεν είναι μόνο αντιδημοκρατικό, είναι και επικίνδυνο για την παγκόσμια ειρήνη. Ειδικά στη Μέση Ανατολή, όπου το Παλαιστινιακό ταλαιπωρεί την περιοχή και είναι η κύρια αιτία τρομοκρατίας, το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πρέπει να πάρει αποφάσεις για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, που θα εξασφαλίζει την ανεξαρτησία των Παλαιστινίων χωρίς να διακινδυνεύει την ύπαρξη τού Ισραήλ.

Καλό!

-Μια φορά ρε φίλε αγάπησα κι εγώ και δεν με θέλουν οι δικοί της...

-Οι γονείς εννοείς;

-Όχι... ο άντρας της και τα παιδιά της!

Ακόμη ένα:

- Νυστάζεις αγαπούλα μου;

- Εξαρτάται...

- Από τί;

- Από την επόμενη ερώτηση...